

ŁOMICIEL (1) *sb m*

N sg łomici(e)l.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który kruszy, niszczy: Ruptor, Lámącz/ álbo łomiciel. Mqcz 360c.

Cf ŁAMACZ, ŁAMCA, [ŁOMCA]

HJ